

KMETSKI LIST

Izhaja vsako sredo. Naročnina: letno 30 Din, polletno 15 Din, za inozemstvo letno 50 Din. Inserati po tarifi. Pismenim vprašanjem naj se priloži znamka za odgovor. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Rokopisi se ne vračajo. Plača in toži se v Ljubljani. Uredništvo in uprava je v Ljubljani v Kolodvorski ul. št. 7. Telefon Inter. št. 32-59. Račun pri poštni hranilnici št. 14.194.

Narod naj govori!

Zadnji dnevi so nam pokazali marsikaj zanimivega. Kdor je imel priliko, slediti poročilom dnevnega časopisja, se je lahko prepričal, da je po opredelitvi in pojmovanju med dvema glavnima slovenskima skupinama zazijal prepad, o katerem si je težko misliti, kdo in kako naj ga premosti.

Iz te ugotovitve nujno sledi druga: Slovenci spričo takih razmer ne moremo priti do enotnega narodnega ideala, ki naj bi se odražal v vseh naših težnjah glede notranjepolitičnih zahtev.

Dva svetova

sta tu, o katerih smo že ponovno govorili, ju pretehtavali in presojali. Zato naj danes samo še ugotovimo, da nam je ta dvojnost v taki obliki in v takih okoliščinah ter zlasti ob takem pojmovanju, kakršno se je začelo v del slovenske miselnosti, absolutno in nepobitno škodljiva. Taka dvojnost nas v vseh ozirih slabi. Njen edini uspeh je v tem, da Slovenci niti doma zdaj naj nimamo tistega pomena, ki bi ga lahko imeli z ozirom na politično važnost sredotežne usmerjenosti obmejnega prebivalstva.

Tem ugotovitvam ne more s pridom ugovarjati niti somišljenik niti nasprotnik. Zapisali jih nismo zato, da bi komu kaj očitali ali da bi koga česa dolžili, temveč izključno in edino za voljo tega, da opozorimo, v kako nevarnem

bolezenskem stanju

Slovenci v važnem, odločilnem razdobju svoje zgodovine delamo in živimo. Menimo zato, da je sveta dolžnost vsakega poštenega Slovenca brez ozira na njegovo politično gledanje, da se vpraša: Ali je taka naša škodljiva, sovražna razdvojenost za nas res neizbežna nujnost?

Preden na to vprašanje kakor koli odgovorimo, naj nam bo dovoljeno nekoliko pogleda v bližnjo preteklost.

Nekdanja avstrijska politika, ki je bila sebična politika znane miselnosti se poslužuječega germanskega imperializma v srednji Evropi in na bližnjem vzhodu, je usmerjala vse svoje prizadevanje za to, da onemogoči v podjarmljenih slovanskih narodih zavest slovanske skupnosti. Slovanski jeziki kljub priznanju enakopravnosti v ustavi niso dejansko bili nikdar deležni te enakopravnosti z nemškimi jeziki in praksi. Uradovanje je bilo do nekaj let pred vojno v vseh uradih nemško. Koliko je bilo treba bojev, preden smo n. pr. Slovenci vsaj v delu uradov priborili slovenskemu jeziku nekaj pravice!

Enako je bilo s prosveto. Zahteva po slovenski univerzi je ostala do razsula monarhije pač samo zahteva, popolna državna srednja šola pa utvara. Še potem, ko je bila popolna državna srednja šola v načelu priznana, je bilo še zmeraj v višjih razredih klasičnih gimnazij vpeljana

poučevanje klasičnih jezikov (grščine in latinščine) v — nemškem jeziku!

Podobno in še hujše je bilo povsod drugod. Spominjamo se n. pr., koliko so trpeli slovenski županje, ko so jeli odklanjati in vračati glavarstvom nemške dopise in odloke. Kje je komu le v sanjah padlo v glavo, da bi bil v domobranskem oddelku vojske po slovenskih deželah pričakoval — slovensko poveljevanje?! Vse to je bilo premišljeno delo, organizirano samo zato, da se v slovenskih državljanih vzbudi

občutek manjvrednosti

in podrejenosti, v čemer je Avstrija pravilno gledala najboljšo jamstvo za trajno zasužnjevanje Slovanov. Ta njen cilj ji je bil tako dragocen, da za njega dosego ni poznala nobenih pomislekov. Nemštvo, ki je v Avstriji kot manjšina hotelo vladati in za vsako ceno gosposko živeti na račun slovanske večine, je vpreglo v svoj priganjaški voz tudi najsvetejša čustva, oziroma tiste, ki so po svojem poklicu določeni, da v narodu ta čustva dvigajo in negujejo. Tako je nastala po zaslugi zločinske avstrijsko-nemške pohlepčnosti bajka, da je

slovanska narodna zavednost

nekaj napačnega in morda celo škodljivega.

Kdor pozna globoko religioznost slovanske duše, brez globljega razmišljanja lahko takoj ve, kakšne strašne sadove je zlasti malim slovanskim narodom rodil ta dvorezni klic. Slovenci smo kakor blazni zapadali v najbolj zagrizeno in brezobzirno medsebojno borbo. Medtem pa, ko smo na nekdanjem Kranjskem ravnali po besed-

dah »Slovenec že mori Slovenca bratac, so nam Nemci na Koroškem in Štajerskem brez posebne truda trgali kos za kosom naše narodne posesti in nam odtujevali slovensko kri. Kakšne usode je mali narod ob takih razmerah deležen ob velikih dogodkih, nas je zadostno poučila svetovna vojna in nova razdelitev Evrope ob njenem zaključku.

Stara dediščina

Po vsem tem sedaj lahko odgovorimo na vprašanje glede nujnosti današnje slovenske razcepjenosti, da je to stara dediščina naših najhujših sovražnikov, ki za nas pomeni strup in jo moramo zato brezpogojno zavreči. To ni tekma zdravih sil, to je medsebojna morija, ob kateri se rede ali se bodo redili premnogi, ki nam ne žele na svetu nič drugega kakor skorajšen grob.

Kakor hitro pa smo spoznali, da pomeni sedanje stanje bolezen, nas tudi presejine želja po zdravju. To zdravje pa je dosegljivo samo v strnitvi vseh sil v narodu v enotno voljo, ki mora biti slovansko kmetska ter rastoča iz vseh tistih zdravih kali na š e kulture in na š e zgodovine. Poudarjamo besedo na š e. Na žalost se namreč dogaja, da hočejo mnogi pri nas proglasiti za našo narodno bit nekaj, kar morda niti ni. To zmotno pa je treba premagati, temeljito iztrebiti in enkrat za vselej odstraniti. Kajti ta zmota je glavna ovira, ki brani našemu narodu, da ne more najti svoje edine naravne poti in svoje prave, resnične podobe. Narod jo želi najti in vsak, kdor ga v tem prizadevanju ovira, mesto da bi mu pomagal, si obremenjuje vest z grehom, za katerega ni in ne more biti odpuščenja.

Premisli in sodi

Skoraj vsi ljudje v 20. veku živijo nekam hitreje, nekateri bi rekli po modi, ker pač tako čas zahteva od nas. To življenje pa je kaj različno v svoji hitrosti in načinu; nekaterim je dana milost prekomernega izživljanja v razmahu in prekomernem uživanju, drugim pa v čezmernem trpljenju in mukah. Ako končno oboje izživljanje primerjamo, vidimo kup različno izžetih obrazov, rano umiranje, uboje, tatvine in druge najrazličnejše oblike človeških slabosti! Če redno vsak dan prelistuješ časopise s strahom opaziš v kakšnih oblikah in razlogih končujejo sodišča tragedije, lumparije, razvrat in zločine; s povzdignjenim glasom delijo tem človeškim revežem pečat njihove krivice z najrazličnejšimi, pogosto tragičnimi, a vendar z raznimi olajšajočimi okoliščinami. V razmahu je ubil ženo, pijan, v duševni razkrojenosti. Okradel oziroma oropal je trgovino, ker že mesece ni imel dela in jela. —

Dvajseti vek se bo kmalu nagnil v drugo polovico, pa še nikomur ni prišlo na misel, da

bi se vprašal, kje je izvor vseh slabosti, zakaj trpljenje rodi novo trpljenje, zakaj ni miru v človeški družbi, čemu so zapori, ko pa jih na Švedskem spreminjajo v šole in bolnišnice, čemu vešala, ko jih isti Švedi spreminjajo v podaljšano življenje. Čemu torej ne izbrisemo iz svoje sredine največjega gnoja človeške družbe? Razmišljaj človek — razmišljaj in sodi ter prinesi rešitev!

V istem času, ko napredek človeštva stopa s silnimi koraki naprej (mi Slovenci samo kima-mo), se dogaja še eno nezaslišano in nevidno zločinstvo, ki ga zgodovina še ni zapisala. Radi enega samega človeka, ki je želel prodati svoje stare topove in municijo, umirajo stotisoči, milijoni pa trpé. Kje si sodba, da bi sodila in ob-sodila, kje si pravica, da bi vsaj olajšala rane? Obe spita, zbudi pa se ti človek, premisli in sodi, da bo vsaj tvojim otrokom prijaznejša usoda!

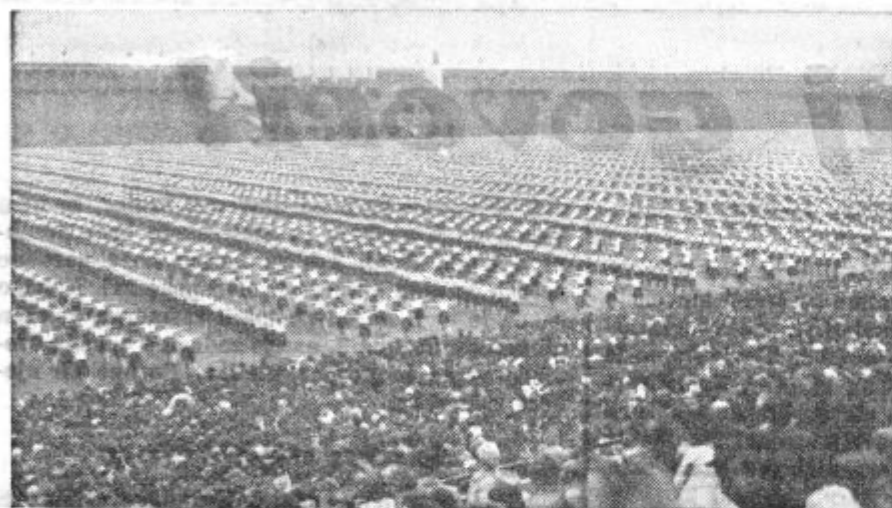
Sokolski junaki, zdravo!

Sprejem, ki so ga bili deležni naši Sokoli ob vrnitvi iz Prage, je ponovno potrdil, kako se ves naš narod zaveda, da je Sokol, da je sokolska misel zanesljiva in trdna podlaga, na kateri lahko uspeva in zori misel slovanske enotnosti in skupnosti.

Tu ne pomaga nobeno zavijanje in izmota-vanje, nobeno namigavanje in izumetničeno preračunavanje. Govoril je narod, govorile so ljudske množice v Ljubljani, v Mariboru, Ptuj, Celju in po drugih krajih, kamor so se vračali naši Sokoli z zmagovitega praškega zleta. In ta beseda ljudskih množic je bila tako neposredna,

To priznanje tudi odseva iz vsega nepristranskega svetovnega tiska. Zlasti veliki angleški, francoski in ameriški listi s priznanjem in spoštovanjem poročajo o sijajnih uspehih tega vsesokolskega zleta.

Če se uspehov vesele naši tujerodni prijatelji, če jih ne morejo zamolčati niti tujci, ki jim resnica ni ljuba, koliko bolj moramo biti sados vzornega dela veseli mi, ki smo jih neposredno deležni! In tega se je Slovenija zavedala in je zato zadnji petek sprejela svoje iz Prage se vračajoče sokolske sinove in hčere z

Pogled na proste vaje 17.500 Sokolic na letošnjem vsesokol. zletu v Pragi

tako iskrena in veličastna, da odslej ne more biti za nikogar več nobenega dvoma o tem, kaj narodu pomeni Sokol in kako globoko se naš človek tega pomena zaveda. Naj nam bo zato dovoljeno, preden poročamo o sprejemu samem, povedati nekaj načelnih besedi.

Ljudje, ki ne morejo doumeti višine in globine sokolske ideje, bi pri nas Sokola za vsako ceno radi prikazali kot strankarsko organizacijo, ki po svojem delovanju in miselnosti služi strankarskim ciljem. Zato ga hočejo po vsej sili potisniti na stopnjo resničnih strankarskih telesno-kulturnih organizacij in z zabrisovanjem sokolskih uspehov zmanjšati in okrniti njegov pomen. Ne da bi kogar koli sovražil ali podcenjevali, moramo ugotoviti, da je v petek 8. julija vsa Slovenija po svojih kulturnih središčih odločno in nedvomno povedala, kako prazno in licemersko je tako brezplodno prizadevanje. Sokol, ki je zrastel v listih mrkih dneh, ko smo se Slovani v Avstriji borili za svoje najosnovnejše pravice, je ves ta čas ponovno dokazoval, da je ognjišče in žarišče slovanske miselnosti, ter je po zadnjem praškem zletu pomlajen in okrepljen razposlal svoje sinove po vseh slovanskih zemljah, da tam z osveženimi močmi oznanjajo misel slovanske sile in moči, ki raste iz zavesti sokolskega bratstva v slovanski skupnosti.

Sijajni dnevi letošnjega jubilejnega vsesokolskega zleta v Pragi ne pomenijo samo dragocene zmage za Čehoslovake, ampak veličastno zmago za vse Slovane, ki so se po svojih sokolskih odposlancih priznali k slovanski skupnosti. In v tej plemeniti tekmi smo se Jugoslovani in še posebej Slovenci častno odrezali.

Treba je samo pomisliti, v kakšni napeti trzavici danes živi Evropa. Saj se še vsi spominjamo dni, ko so grozili oblaki vojne vihere in je bilo vsak trenutek pričakovati, da se iz njih usuje svinčena toča. V takem ozračju, ko je komaj minila najhujša nevarnost, so se v Pragi zbrali Sokoli, da pred očmi vsega sveta pokažejo, kdo so in kaj zmorejo. Hkrati s Sokoli so nastopili oddelki zavezniških vojsk Češko-slovaške, Jugoslavije in Romunije. Ves svet je imel priliko spoznati, da je Sokol spoštovanja in občudovanja vredna sila, hkratu pa tudi, da preveva vojske zavezniških držav duh enotne volje, ki se zaveda, da je ta skupnost življenjsko vprašanje za vse tri zaveznike.

navdušenjem in iskrenostjo, kakršno je težko popisati.

Ze dobro uro pred napovedanim časom je v petek popoldne v množicah romala Ljubljana proti glavnemu kolodvoru. Mlado in staro, revno in bogato, moški in ženske, vse brez razlike.

Jože Primožič, naš najboljši telovadeec, ki si je priboril na mednarodnih tekmah v Pragi tretje mesto

Dekleta so nosila cele naračaje cvetja, kdor pa ni mogel več, je imel s seboj vsaj šopek nageljnove. Na peronu so stali ljudje kakor vžigalice v škatlici. Po Masarykovi cesti, Miklošičevi, na Marjinem trgu, po Prešernovi ulici in Aleksandrovi cesti pa so se na obeh hodnikih zgrinjale množice v špalir. Kdor je videl to navdušeno človeško morje, do smrti ne bo pozabil veličastnega prizora.

Navdušenje, ki mu je dala množica na postaji duška, ko je s tričetrturno zamudo privozil sokolski vlak, je nepopisno. Sokolski pozdrav: Zdravo! je odmeval iz tisočerih grl in se zil v veličastno bučanje navdušenega zmagoslavja. Sokoli, ki so bili po napornih zletnih dneh in po dolgi vožnji vsekakor utrujeni, so se ob tem ognju hipoma razživel. Cvetje je deževalo, prava cvelna ploha se je usula nanje, da so bili ma-

homa vsi zasuti s cvetjem. Prapori so strumno pozdravili brate in setre, a po kratkem pozdravnem nagovoru se je razvil po mestu spreved, kakor jih malo pomni Ljubljana. Med gostim špalirjem, med navdušenim vzklikanjem in neprestanim pozdravljanjem, ki je bilo tako gro-movito, da je popolnoma zaglušilo sokolsko godbo, so Sokoli in Sokolice ponosno korakali v mesto. Iz špalirja na obeh straneh in z vseh oken je vso pot nanje deževalo cvetje. Toliko ga je bilo, da so bile vse ulice, po katerih se je pomikal sokolski spreved, spremenjene v prave cvetne preproge. Padla je vsaka razlika stanu, starosti in spola: Tu je oživel enotna volja z enotno zavestjo: Slovani smo in hočemo svoje!

Za Sokoli v krojih so korakali senatorji gg. I. Pucelj, dr. Drago Marušič, dr. Albert Kramer

Starešine v Slovanski sokolski zvezi včlanjenih sokolskih organizacij v slavnostnem sprevedu v Pragi

in bivši ban dr. Dinko Puc. Za njimi reka ljudi, velikih in malih, znanih in neznanih, vsi pa zlit v eno. Nihče ni nikogar vprašal po stranki, vse je v enak meri bratsko družil sokolski: Zdravo! Vzklikanje kralju, domovini in naši junaški vojski, vzklikanje slovanski misli in sokolski ideji je nepretrgoma odmevalo po ulicah.

To so junaki. Kar pa je živega v nas, za te je bila vrnitev Sokolov iz Prage velik, nepozaben in zmagoslaven praznik. Z željo, da sokolsko delo in borba pribori nam in vsem Slovonom čim prej tisti sončni vek, ki ga vsi pričakujemo, kličemo Sokolom in Sokolicam v domovini še enkrat iskreno: Zdravo!

Naše bolnice

Končno se vendar zdi, da se bliža čas, ko se bo premaknilo vprašanje naših bolnic z mrtve točke. Kakor poročajo, je ravnateljstvo Osrednjega urada za zavarovanje delavcev v Zagrebu v načelu pristalo na to, da da banski upravi dravske banovine posojilo v znesku 43 milijonov dinarjev. Posojilo se bo s šestdesetimi obrestmi amortiziralo v 25 letih. Banska uprava namerava s tem posojilom zgraditi, oziroma preurediti in povečati bolnice v Mariboru, Celju, Murški Soboti, Brežicah, Novem mestu, Slovenjem Gradcu, Ptuj, Radgoni in Vojniku.

Posojilo bo dovoljeno na osnovi pravilnika Osrednjega urada za zavarovanje delavcev, ki določa za taka posojila hipotekarna poroštva. Banska uprava v Ljubljani bo za to posojilo pripravila še načrt o razširjenju in modernizaciji bolnišnic. Prva tranša posojila naj bi znašala 20 milijonov din in bi se izplačala prihodnje leto, ko bo omenjeni načrt za razširjenje bolnišnic že docela pripravljen in odobren. O podrobnostih za to posojilo bo ravnateljstvo omenjenega zavoda še razpravljalo in sklepalo.

Doma in drugod

Nj. Vel. kraljica Marija

je po daljšem bivanju v južni Dalmaciji, kjer je obiskavala socialne dečje ustanove in cerkve, prispela pretekli teden na Bled.

Davčne in taksne olajšave

Slične davčne in taksne olajšave kakor družba »Bor« je dobila te dni tudi družba Trepča. Prva je zgradila na podlagi teh olajšav električne topilnice bakrene rude, druga bo pa zgradila topilnice za svinec in cink.

Obe družbi sta najbogatejši rudarski podjetji v Jugoslaviji. Prva je v rokah francoskih, druga pa angleških kapitalistov.

Trgovci so zborovali

preteklo nedeljo v Logatcu. Zveza trgovskih združenj iz dravske banovine je imela občni zbor, ki mu je predsedoval g. Stane Vidmar.

Zborovanje JRZ

se je vršilo v nedeljo dne 10. julija pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah. Glavni govornik je bil g. dr. Anton Korošec, minister notranjih zadev.

V svojem govoru je med drugim tudi rekel: »Mi s to zemljo ostanemo pri svojih bratih Slovanih. Mi ostanemo pri svoji materi Jugoslaviji«. V nadaljnjem govoru je pri zunanji politiki omenjal zvestobo starim in novim prijateljem Jugoslavije in ko se je dotaknil notranje politike je izjavil, da se na to vprašanje danes še ne more odgovoriti. »Lahko pa se reče s svetim pismom: bodite pripravljeni, kajti ne vemo ne ure ne dneva. Gotovo pa je, da volitev jutri še ne bo, kakor je rekel predsednik vlade v Južni Srbiji.«

Pridobivanje srebra v Jugoslaviji

Jugoslavija je dosedaj pridobivala letno okrog 20 do 30 tisoč kg srebra. Z zgraditvijo novih topilnic bakrene, svinčene in cinkove rude, ki vsebuje tudi znatne količine srebra, se bo proizvodnja srebra dvignila v dveh do treh letih na 60.000 kg srebra. S to proizvodnjo se bo Jugoslavija uvrstila med največje pridobivatelje srebra.

Nova vodna električna centrala

Te dni je bila spuščena v obrat velika vodno-električna centrala na Treski pri Skoplju. Vsi stroški zanjo bodo znašali 22 milijonov dinarjev.

Hydrocentrala ima tri vodne turbinske agregate, ki imajo skupaj 4500 kilovatov odnosno 5500 k. s. Po svoji kapaciteti spada ta hidrocentrala med srednjevelike. Zaradi primerjave naj navedemo, da ima hidrocentrala na Fali ob Dravi

50.000 konjskih sil; hidrocentrala Kraljevac na Cetini, ki je last družbe »La Dalmatienne«, je hidravlično zgrajena za 100.000 k. s., električno pa za 36.000 konjskih sil; hidrocentrala Manojlovac na Krki, ki je last iste družbe, pa ima 24.000 k. s.

Nova železniška proga

Železniška proga Bileća—Nikšić, katero so začeli graditi pred tremi leti, je končana. Proga bo izročena prometu na Petrov dan 12. t. m. slo-

Kaj se godi po svetu

Na češkoslovaškem

se nadaljuje delo za sporazum s sudetskimi Nemci in za ureditev celotnega narodnostnega vprašanja. Strokovni odbor koaliranih strank je nedavno razpravljalo o načrtu jezikovnega zakona, v katerem je izvršil več sprememb, o katerih bo sedaj razpravljalo še politični odbor ministrov. Parlament bo sklican najbrže za 21. julij in bo vlada tega dne predložila vse potrebne zakone. Ni izključeno, da se narodno predstavništvo sešane tudi že par dni prej, da bi razpravljalo predhodno še o novem pooblastilnem zakonu. Ta zakon sedaj sestavljajo in bo pooblaščal vlado, da more pereče gospodarske, finančne in politične probleme do 31. marca 1939, reševati z za silnimi uredbami, ki pa jih mora naknadno predložiti v odobritev narodnemu predstavništvu.

Po angleških poročilih češkoslovaška vlada nikakor ne bo zmogla niti hotela popustiti v tehle štirih načelnih vprašanjih: 1. Nikdar ne bo dopustila, da bi se kršila teritorialna integriteta države in ne bo nikdar pristala na nikake »notranje meje«. 2. Dosedanja zunanja politika ČSR bo slej ko prej ostala neizpremenjena. 3. Češkoslovaška bo dosledno branila načela demokracije. 4. Nedotaknjena mora ostati centralna izvršna oblast države.

Japonsko-kitajska vojna

divja z vso grozovitostjo dalje. Kakor kažejo vsa znamenja, so se Japonci v svojih računih močno vsteli in niso smatrali tako dolgotrajne vojne za mogočo. Sedaj se Kitajci pripravljajo na odločilno borbo za Hankov. Okrog mesta grade v vsej naglici silne betonske utrdbe. vzdolž obrežja Jangceja so že razpostavili do 150 km navdolž baterije težkega in protiletalskega topništva. 50 km pred Hankovom grade poljske utrdbe v več vrstah. Ponekod so ob obrežju reke postavili tudi ladijske topove. Medtem se evakuacija uradov, tujih diplomatskih zastopstev in večjih podjetij nadaljuje. Diplomatska predstavništva odhajajo po večini v Hongkong.

Na fronti ob Jangceju so se včeraj povsod pričele nove borbe. V zadnjih treh dneh je bilo kitajsko letalstvo izredno aktivno. Na poti med Ankingom, Matangom in Hukovom je bilo sestreljenih 50 japonskih letal. V bližini japonskega letališča pri Vujuju se je sinoči razvnela huda letalska bitka, v kateri je bilo sestreljenih 20 japonskih bombnikov in dve lovski letali. Na Jangceju so kitajski bombniki potopili 5 japonskih topničark in poškodovali še več drugih vojnih in transportnih ladij. Nekatere izmed njih so se morale vrniti v šanghajske ladjedelnice v popravilo. Med tem je tudi velika japonska matična ladja za letala.

General Čangkajšek

zatrjuje, kako so Japonci menili, da bodo z ekspedicijo 250.000 mož svoje vojske spravili Kitajce na kolena. Sedaj je na Kitajskem že milijon japonskih vojakov, vendar so še vedno zelo daleč od svojega cilja. Borba za Hankov bo postala izredno velikega pomena za nadaljnji potek kitajsko-japonske vojne. Vsa složna Kitajska je prepričana, da bo pred Hankovom nastal preokret

vesno pa bo blagoslovljena šele 11. septembra, na dan osvobojenja Nikšića izpod turškega jarma. Nova proga je dolga 71 km in po prvih proračunih bi morali znašati stroški 68 milijonov. To vso pa so morali pozneje povečati še za 20 milijonov. Proga vodi skozi velike kamenite predele in so morali najprej preskrbeti vodo. Napravili so več vodnjakov in vodovod, ki bodo zdaj ostali prebivalstvu. Zgraditi so morali tudi nekaj dovoznih cest, kar bo tudi okolišu v veliko korist. Največ skrbi in dela pa je dal most na reki Zeti pri Nikšiću, ki je največji objekt nove proge. Otvoritev proge bo zelo važen dogodek za Nikšić in ves okoliš.

v tej borbi za kitajsko svobodo. Japonci bodo prisiljeni kljub tehnični premoči umakniti se nazaj govora. Tega se sedaj zavedajo tudi že Japonci na vzhodne kitajske obale. O miru ne more biti ci sami.

O Španiji

še vedno ni pravega soglasja med velesilami. Izvedbi sporazuma o umiku prostovoljcev se je začela upirati tudi Italija, 1. ker italijanska vlada noče razočarati fašistične javnosti; 2. ker je mnenja, da bi umik italijanskih prostovoljcev iz nacionalistične Španije oslabil vojaški položaj generala Franca; 3. ker bi se po umiku italijanskih prostovoljcev znatno ojačil nemški vpliv na španske nacionaliste.

Razgovori se nadaljujejo, vendar je težko kaj zanesljivega povedati o njih verjetnem izidu.

Anglija

odločno zastopa stališče, da se italijansko-angleški sporazum v sedanjih okolnostih še ne more izvajati. Ministrski predsednik Chamberlain je na nedavni seji angleške spodnje zbornice odločno izjavil, da angleško-italijanski sporazum ne more biti uveljavljen prej, preden se ne uredi špansko vprašanje. To je izjavil na podlagi sklepov dopoldanske seje angleške vlade. O vprašanju uveljavitve angleško-italijanskega sporazuma, ki so jo pretresali na dopoldanski seji, so ministri soglasno sklenili, da se sporazum ne more uveljaviti vse prej, dokler se dejansko iz Španije ne umaknejo prostovoljci. Angleška vlada smatra angleško-italijansko pogodbo že sedaj kot dokument, ki odreja smer angleške politike napram Španiji. S tem v zvezi poudarjajo uradni krogi odločno, da v nobenem primeru ne more priti do priznanja pravice vojujočih se strank Velike Britanije pred imenovanim rokom.

Mednarodna kmetijska zveza

V Pragi se je v sejni dvorani praškega parlamenta te dni vršil kongres mednarodne kmetijske zveze, na katerem so zastopane skoraj vse evropske in tudi nekatere prekomorske države. Med drugimi so zastopane Nemčija, Madžarska, Italija, Poljska, Francija, Belgija, Švica, skandinavske države, Turčija, Romunija, vse baltske države, Egipt in Palestina. Na kongresu sodeluje tudi 79 zastopnikov češkoslovaškega kmetijstva. V imenu vlade je kongres pozdravil ministrski predsednik dr. Hodža, ki je označil Češkoslovaško za tipično državo mešanega gospodarstva, kjer se kmetijstvo in industrija medsebojno izpopolnjujeta. V tem je tudi vsa tajnost gospodarske odpornosti češkoslovaške republike. Češkoslovaška lahko stalno računa na naraščajoči notranji trg, čigar hrbenica je baš kmetijska produkcija. Zadnje čase kažejo velesile veliko zanimanje za gospodarstvo Srednje Evrope, ker so spoznale, da je gospodarska obnova in socialna stabilizacija Srednje Evrope temeljni predpogoj evropske varnosti in svetovnega miru. Vedno bolj se kaže stremljenje za poglobitev gospodarskih stikov z južnovzhodnimi državami v Evropi, ki so večinoma agrarne.

V Avstriji neločljivega zakona ni več

Dunajski listi so prinesli te dni objavo zakona, s katerim se na ozemlju bivše Avstrije odpravlja vsa do sedaj veljavna zakonodaja o sklepanju in ločitvi zakona in se bivša Avstrija podredi tudi v tem pogledu nemški zakonodaji. Odslej je verski zakon v Avstriji brez veljave. Zakonski par se mora poročiti pred županom, če hoče, da bo zakon veljaven. Verski obredi niso prepovedani, toda smejo samo slediti civilnemu obredu na občini. Spremenjena je tudi vsa zakonodaja, ki se tiče zakonskih zadržkov in vzrokov za ločitev zakona. Zakonska zveza odslej v Avstriji ni več neločljiva. Za veljavnost in neveljavnost zakona so odločilni novi predpisi, ki urejajo krvne odnose med Nemci in Nencmi. Zakon med Judom in Nemcem je neveljaven.

Listi objavljajo ta zakon obenem z dolgimi uradnimi razlagami. Vsaka kritika novega zakona je tam prepovedana.

Praznike odpravljajo

Vrhovni komisar za bivšo Avstrijo Bürekel je izdal uredbo o odpravi nekaterih praznikov, ki se glasi:

>V pogledu praznovanja praznikov se bo treba v interesu državnega gospodarstva in vseh delavcev samih prilagoditi razmeram v stari Nemčiji. Zaradi tega bodo v avstrijski deželi morali odpasti nekateri dosednji prazniki, med njimi tudi praznik sv. Petra in Pavla. V soglasju z državnim namestnikom (Seys-Inquartom) odream torej, da bomo dne 29. junija prav tako kakor navaden delovni dan delali po vseh podjetjih, vseh uradih in vseh javnih upravah, in sicer proti plačilu, ki pripada navadnemu delovnemu dnevu.<

Da se je opral pred Bogom in domovino

Berlinski časopisi poročajo, da je v Berlinu te dni izvršil samomor Miloš Bogičević, nekdanji diplomatski uradnik v srbskem zunanjem ministrstvu. Bogičević je bil leta 1915. odstranjen iz srbske diplomatske službe, ker je stopil v službo takratnih centralnih velesil. Nato je javno izdal svojo domovino ter v tuji službi pisal razne brošure in knjige, s katerimi je poskušal na podlagi falzificiranih listin dokazati, da je bila Srbija krivec za izbruh svetovne vojne. Njegove lažnive razprave so bile eden od glavnih temeljev za nemško akcijo, ki je skušala dokazati, da nista Nemčija in z njo zvezana Avstrija izvali leta 1914. svetovne vojne. Po vojni je živel Bogičević na račun raznih črnih fondov in padal v svojem izdajalskem delu vse nižje, dokler ni pred dnevi obupal in končal svoje izdajalsko življenje na gavgah in štriku, ki si ga je sam v življenju spletel.

Narodna vzajemnost

Edino glasilo Slovencev na Koroškem, na Dunaju izhajajoči »Koroški Slovenec«, je objavilo nedavno tale poziv:

>Priatelj! Rojak! Narodni socializem je nemško gibanje. Korenine narodno-socialističnega pokreta so v večstoletni nemški zgodovini. Narodni socializem kakor fašizem nista nikako blago za druge narode. Kot Slovenci in državljani Velike Nemčije pa bodimo dobri učenci v šoli nemškega narodnega socializma in se učimo: Narodne zavednosti! Narodne discipline! Narodne vzajemnosti!<

Nič manj kakor za rojake na Koroškem, velja ta klic tudi za nas. Bilo bi dobro in prav, ko bi si ga pogosto in iskreno poklicali v spomin ter se po njem tudi ravnali.

Mladina na vasi

Proslava „praznika žetve“ v Prelekiji

Sv. Bolfenk pri Središču

Kakor vsako leto, je tudi letos prejšnje nedeljo, 3. julija priredilo Društvo kmetijskih fantov in deklet praznik žetve, ki je prav lepo uspel in se razvil v veličastno manifestacijo kmetijske miselnosti.

Kmalu popoldne so se zbrali pri tov. Tomažiču na Vitanu: konjeniki, žanjice, kosci, kolesarji, otroci in drugi gostje od koder se je razvila slikovita povorka, ki je ob zvokih priznane domače godbe, ter med vriskanjem in petjem mladine strumno korakala v Jastrebece na njivo tov. Josipa Kolariča, kjer je ob obžetih pasovih stala lično okinčana tribuna, na kateri je poleg trobojke vihrala tudi zelena zastava s štiripe-resno deteljico. Krog in krog rumenega klasja je stala v gostem špalirju čez 1500 gostov broječa množica, ki je z radostjo opazovala v povorki prihajajoča dekleta, z nabrušenimi srpi v rokah, ki so se strnile v simbolično skupino pred govorniškim odrom. Živahen pomenek so prekinile krepke besede tov. predsednika **Joška Tomažiča**, ki je otvoril mladinsko zborovanje s pristrčnim pozdravom na vse navzoče goste, ter orisal razvoj tekem od vsega početka do danes, povdarjajoč, da so fantje in dekleta za trdno odločenj in pripravljeni braniti čast kmetijskega dela, ter mu priboriti zasluženjo veljavo, priznanje in plačilo.

Za njim je burno pozdravljen povzel besedo delegat zveze, njen predsednik tov. **Ivan Kronovšek**. Z njemu lastno prepričevalno besedo je obrazložil pomen in smisel tekem v kmetkem, delu, potrebo organizacije in njene cilje, ter ovrigel vsa podla podtikavanja zavistnih naspotnikov. Od vseh strani se je slišalo glasno pritrjevanje.

Praznično razpoloženje in navdušenje, ki je vladalo že od začetka povorka, ter se med go-

voril stopnjevalo, je pred tekmo doseglo svoj višek. Dekleta so po govorih žrebala za tekmovalne prostore, nakar so ob njih zavzele svoje prostore in na dano znamenje so srpi zapeli svojo bojno pesem. Rumeno klasje je padalo, a večje roke so odlagale snop za snopom. Trenutki mrzlične pozornosti: katera bo prva?... Kmalu sta bili dve na cilju, že tretja in kmalu tudi ostale. Ocenjevalna komisija, sestavljena iz gospodinj tov. Marije Kolarič, Micike Flegerič in Terezike Hlebec, so priznale I. nagrado tov. Hani Čurinovi, II. Miciki Zabavnikovi, III. Franciki Štamparjevi, IV. Veroni Lukmanovi itd. Pohvalnega priznanja za najlepšo žetev in največ snopov je bila deležna tov. Mimica Črnčič. Vse tekmovalke so prejele lepa spominska darila.

Sledile so kolesarske dirke na progi 15 km v Središču in nazaj, v katerih je zmagal kot I. v času 32 m 45 s tov. Srečko Vernik, kot II. v 33 m 29 s tov. Martin Čurin in kot III. v 33 m 41 s tov. Vinko Čurin, v malih presledkih je sledilo ostalih 7 dirkačev.

Na senčnem vrtnu tov. Jakoba Zabavnika, na katerega vходу je stal ličen slavolok z geslom: »Delu slava, delu čast« se je ob srečolovu in drugem sporedu razvilo prav prijetno domače kramljanje, po uspelem tekmovanju se je oglašila narodna pesem, da smo za malo časa pozabili vsakdanje težave.

Z lepo prirejenim in uspelim praznikom dela je mladina ponovno dokazala, da vztraja pri začrtanem programu, ter se ne ozira na ovire, ki ji križajo pot. Tudi je razveseljivo dejstvo, da se njih vrste vedno množijo z mladimi fanti in dekleti, tako, da se organizacija vedno pomlaja, je zato neumorno delavna, zato ji želimo še obilo uspehov v dobrobit naše vasi.

Manifestacija kmetijske mladine

Šmartno ob Dreti

V naši gornjesavinjski dolini ne bomo nikoli pozabili veličastnega kmetijskega praznika, ki se je vršil na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija. Na ta dan je naše mlado Društvo kmetijskih fantov in deklet priredilo tekmo kosev. Obisk je bil tako velik, da so se vsi kar povpraševali, odkod toliko ljudi, posebno kmetijske mladine.

Ob 2. uri pop. so se pričeli zbirati v Zg. Krašah naši vrli kosci in grabljice, ponosni konjeniki, okrašeni vozovi, kolesarji itd. Med vsemi pa so bili najbolj navdušeni mladi kosci in grabljice. Ob pol 3. uri je z nepopisnim navdušenjem odkorakala povorka s konjenikom-zastavonošo na

čelu. Za njim se je uvrstila konjenica, kosci, grabljice, mladi kosci in njih tovarišice, za temi kolesarji itd. Nepregledna povorka se je vila med njivami in travniki. Višek navdušenja je bilo, ko je vsa ta množica prispela v Šmartno. Fantje in dekleta so vriskali in peli, društvena godba pa je neumorno udarjala vesele koračnice. V vasi se je povorka obrnila proti zborovalnemu prostoru, ki je bil ves okrašen z državnimi, narodnimi in kmetijskimi zastavami. Vitka slavoloka pred vhomom sta pozdravljala ljudi z geslom: »Vstani, dvigni se, slovenska vas, ker nov prihaja čas!<

Veliko množico ljudstva je pozdravil tov. **Mirko Levar**. Za njim je govoril Zvezin predsednik tov. Ivan Kronovšek, katerega govor je spremljala nad tisočglava množica z vzkliki in odobravanjem. Po govoru je sledila tekma kos-

30.000glava množica na ljubljanskem kolodvoru ob sprejemu naših Sokolov pri povratku iz Prage.

cev, v kateri je sodelovalo 19 koscev. Na dano znamenje je zamrgolelo na prostranem travniku in fantje so v nekaj minutah dokazali svoje sposobnosti in dali priznanje kmetškemu delu. Prvo nagrado je dobil Frane Deleja iz Sp. Kraš, drugo Anton Glojek iz Zg. Kraš, tretjo pa Anton Slapnik od Sv. Jošta.

Ta kmetška slavnost je dokazala, da so se začeli ljudje dramiti. Med mladino vstaja kmetški duh in zavest. Naj nam ponosno plapolja naš zeleni prapor in naj bo kmetški mladini kažipot v lepše čase slovenskega kmeta!

Št. Pavel pri Preboldu

Društvo kmetških fantov in deklet priredi v nedeljo dne 7. avgusta t. l. veliko javno tombolo združeno s prosto zabavo na vrtu tovariša Franca Vedenika v Št. Pavlu. — Glavni dobitki so: 1. žensko kolo (z električno svetilko), 2. žensko kolo, 3. moško kolo, 4. moško kolo, 5. moško kolo, 6. sukno za moško obleko, 7. bala platna. Poleg tega še nad 400 krasnih dobitkov. Tovariška sosedna društva opozarjamo, da na omenjeni dan svojih prireditev ne datirajo. Zato v nedeljo 7. avgusta ob 3. uri popoldne vsi na tombolo v Št. Pavel.

Vel. Lipljene

Naše Društvo kmetških fantov in deklet bo pripravilo v nedeljo 17. julija kmetški praznik, združen s tekmo žanjic.

Spored: Ob 2. uri pop. zbirališče pri gostilni Kadunc. Ob 3. uri odhod na tekmovališče, kjer bo kmetško-mladinsko zborovanje in tekma žanjic. Po tekmi razdelitev nagrad in kmetška zabava v prostorih g. Kadunc.

Vabimo vse ljudi od blizu in daleč, da počastijo naš praznik in dajo priznanje kmetškemu delu.

Kaj pravijo

»Slovenska Beseda« poroča v 28. številki dne 8. jul. 1938 pod naslovom »Nov tabor ZFO« tole:

»Precej trdovratno se vzdržuje vest, da nameravajo prirediti še enkrat mednarodni mladinski tabor ZFO, to pa radi tega, ker so prireditelji pozabili povabiti na ta tabor brate Srbe in Hrvate. Tako bi bilo res najbolje!«

»Delavska pravica« piše v uvodniku z dne 7. julija t. l. poleg drugega: »Resnica je, da je danes idol mnogih ljudi totalitarizem in diktatorstvo. Toda vendar kljub temu ne moremo mi kristjani za svoje duhovno življenje, ki ureja gotovo tudi zunanje življenje in udejstvovanje, prevzemati teh tujih ideologij novega in modernega poganstva, kakor ne moremo prevzemati po mnogih izjavah nič komunističnega in levičarskega.«

»Slovenski delavec« objavlja dne 9. julija t. l. tole klasično priznanje v članku »Skromno vprašanje«, kjer pravi: »Kakor umirajoče telo smo, ki ni več zmožno, da izloči gnoj in rane zaceli.« (Za to lepo in hvalevredno priznanje bo slovenska javnost, zlasti iz delovnih vrst, imenovanemu listu brez dvoma hvaležna. — Op. ur.)

»Nova Dobca« poroča dne 8. julija t. l. iz Vojnika dobesedno tole: »Da, krinko dol, vi črni klečepalci, ki ste se oglasili v »Vojniškem zvonu«, farnemu listu, kakor ga imenujete. Ali vam je težko, če so kmetški fantje in dekleta ob tekmi koscev razstavili darila v izložbenem oknu posojilnice odnosno g. Pušnika, ki je vsem društvom naklonjen? Ali vam ne gre v račun tritisočglava množica, ki je ta dan prihitela v Vojnik? Farni list je torej začel borbo z našimi pošteni farani. Da, krinko dol! Prav ste povedali. Pokažite se v pravi luči, tudi vi, ki lovite kaline za trgovino v »Vojniškem zvonu«! Posojilnična uprava rada ustreže vsem, kar je edino pravilno. Vas pa že itak poznamo, da ste željni nesmiselne borbe in da vam je edini interes strankarstvo, čeprav nastopate pod firmo raznih kmetških, delavskih, fantovskih, dekliških, prosvetnih in gledaliških krožkov. Kalibre vseh vrst bi radi spravili v eno pištolo, a zelo dvomimo, da bo vzgalo!«

Zjutraj

za lepoto -

Zvečer

za zdravje!

Zato zjutraj, zlasti pa zvečer

SARGOV

KALODONT

PROTI ZOBNEMU KAMNU

Mlatič

Ločitev duhov

Jeseniški »zelenec«, ki zbira, kakor izgleda, po šišenskih s travo poraščenih stezah novice, pravi kakor svoj čas Mahnič:

»Praznik slovenske mladine v preteklih dneh je bil mejnik, ob katerem se bodo ločili duhovi za in proti narodu. V teh dneh so bruhalo tisti, ki so se že davno živim narodovim vrelcem odtujili, sovraštvo na vse, kar še nosi nepopačen narodov obraz. Dva dogodka iz teh dni smo opisali v zadnji številki »zelenca«, enega, in ne zadnjega, opišemo danes.

Izza šišenske osnovne šole se sliši dne 28. junija — na Vidov dan — neko vpitje. Vedno razločnejši so glasovi in že moremo razbrati melodijo in besedilo sokolske himne »Le naprej brez miru«. Mimo šole peti, v kateri so stanovali člani in mladi, ni pomenilo ničesar drugega kako rizzivanje, posebno še, ker je melodijo pretrovalo vpitje »Dol s slovenskimi fanti!« Kdo je banda? Po cesti se privleče pijana družba 20 ljudi. Po dva in dva pijana fanta vodita v sredi pijano dekle. Banda — ne moremo drugače reči — se ziblje; smrkavi in naduti sedmošolec hoče nase obrniti pozornost s tem, da citira na glas nekatere francoske stavke iz lekeje, katero se je pravkar v šoli naučil, drugi še brundajo melodijo »Le naprej, brez miru«, eden pozdravlja ljudi na oknih, ki vse to početje z nekim začudenjem gledajo, z »Zdravo«, pijano dekle pa se opoteka med pijanima vitezoma.

Ni nas strah pred to papirnató gardo — brez voditelja, ki iz dneva v dan dokazuje, da je gnila. Njena ni bodočnost! Bodočnost moremo pričakovati le od mladine, ki je tako veličastno manifestirala svojo ljubezen do zemlje, naroda in države pred Nj. Vis. knezom namestnikom Pavletom. Le ta mladina je viteška!«

Kmetške sokolske čete, ki ste dika in ponos vsemu našemu narodu, kaj pravite na izpade tega obupanega jeseniškega »zelenca«?

Pomen kresov

V misijonski tiskarni v Grobljah pod Kamnikom tiskajo poleg drugih misijonskih glasil in drugih nabožnih tiskovin tudi neki »Vigred«, v katerem vzbuja pozornost članek, ki razpravlja o kresovanju po naših krajih. Članek razlaga nekdanji pomen kresov, s katerimi so si Slovenci dajali svarilna znamenja, kadar je zapretila turška nevarnost. Isto pomembnost naj bi imeli kresovi danes, ko preti Slovincem enako velika nevarnost.

Podagra

Med nadlogami, ki tepejo človeka, so zlasti hude razne bolezni; med njimi najhujši je strah, ki ubogega bolnika lomi kakor podagra. In tak bolesten strah oziroma podagra muči sedaj v Mariboru ubogega Petra Rešetarja V privedu bolesterne groznice je dne 6. julija v letu Gospodo-

vem 1938, zapisal tole: »Pri sosedih na severu so odpravili kar na hitro roko praznik sv. Petra in Pavla. Ne vem, če bo to dobro, ker sv. Peter ima ključe in sv. Pavel ima meč!«

Salabolsko korajžen je joger Peter Rešetar, le čisto je pozabil povedati, kako je naročil Kristus Petru, naj vtakne meč v nožnico. Menda se Rešetar ne zmeni dosti za ta božji ukaz, zato ga jaz kot preprost mlatič opominjam vsaj na tisto božje svarilo, ki pravi, da bo z mečem pokončan, kdor —. Ali ni tako podobno zapisano v bukvah, ki bi jih moral Peter Rešetar bolj poznati ko jaz, ki ob garanju nimam časa za učenost?

Dopisi

Sromlje - Silovec

Nesreča nikoli ne počiva, ali v taki meri kot nas je obiskala 3. t. m., se ne da primerjati z nobenim slučajem, kar jih pominjajo najstarejši ljudje.

Od 5. do pol 6. ure popoldne je prihrumel vihar. Najprej nalliv, potem pa toča od severozahoda. V širini 4 km je pokončala vse. Še drugi dan sem našel pol metra debelo plast toče pod kapom.

Najhujše so prizadeti kraji: Gor. Pohanca, Sopot in Silovec. Zlasti v Silovecu je čisto vse uničeno. Ječmena, ki je bil že za žeti, ni sploh videti, kje je rastel. Uničena je pšenica, fižol in koruza. Vrtovi so čisto goli. Vinogradi so taki kakršni so bili spomladi, ko smo jih kolili. Sadno drevje je okleščeno, da ga je strahota pogledati.

Ljudje so zbegani in obupani. Hodijo okrog kot bi bili na pol blazni. Ne vedo, kaj bi. Če bi imeli več ajde, bi začeli koruzo preoravati in sejati ajdo. Toda zaradi slabe in mokre lanske letine smo jo komaj toliko pridelali, da jo imamo letos za najnujnejšo silo.

Kmet si sam ne more pomagati. Potrebni so hitri in izdatni ukrepi od strani oblasti. Kajti prizadetim krajem in ljudem preti brez izjeme lakota. Vsi prosimo in pričakujemo nujne pomoči. Tudi pomoč v semenih je nujna in potrebna, da bi do jeseni še kaj zraslo.

Martin Kos, posestnik. Silovec, p. Sromlje.

Skocijan pri Mokronogu

Lansko leto nam je povodenj uničila polovico lefine, letos nas je pa udarila toča. V nedeljo 3. t. m. okrog 4. ure popoldne se je usula toča nad našimi kraji in v nekaj minutah spremenila polje in vrtove v puščavo. Na njivah se niti ne pozna, kakšno žito je raslo. Zaradi lanske povodnji mora kmet kupovati že vso pomlad žito, moko in vse življenjske potrebščine. Nestrpno smo pričakovali nove žetve. In tik pred njo je uničila toča ves up in delo. Najhujše so prizadeti tile kraji: Rogačice, Klenovik, Zagrad, Telčice, Dole, Jelendol, Znojile in drugi.

Nujno pomoč potrebujemo. Oblast naj ne čaka predolgo!

Bizeljsko

Tudi letos nam ni prizanesla nesreča. Lanško leto nam je mokrota uničila pridelke, da morajo že vse leto kupovati moko največji kmetje, letos je pa toča potolkla popolnoma vse. Letošnja letina je lepo kazala. Vinogradi že dolgo let niso obetali tako obilnega pridelka kot letos. Sadonosniki so bili polni. Njive so bile pred žetvijo in klas je bil težak.

V nedeljo 3. julija popoldne je prihrumel vihar, da je ruvalo drevesa, podiralo svinjake in

Opustošeni vinogradi okrog Bizeljskega

odkrivalo hiše. Usula se je gosta toča kot oreh debela. Po polju je bila plast 10 cm debela. Najstarejši ljudje ne pomnijo take nesreče. Po polju je uničeno vse. Sadno drevje okleščeno in vinogradi opustošeni. Uničen ni samo letošnji pridelok, temveč je trs poškodovan in se bo poznalo še drugo leto.

V naši občini je obdelanih okrog 1200 ha vinogradov. Čez 900 jih je toča uničila in samo na vinskem pridelku trpijo kmetje čez 4 milijone dinarjev škode. Mnogo trsja in mladega drevja je tako okleščenega, da se bo posušilo.

Kmetje pričakujejo hitre pomoči. Grozi jim lakota. Oblast ne sme predolgo čakati. Kruh, semena in druge podpore naj se hitro dajo ljudem.

Kmet je vržen v obup.

Ambrus

Smrtno se je ponesrečil mladi, komaj enajdvajsetletni kmet Miše Franc iz Višenj, ki se je v začetku letošnjega leta oženil. Nesrečni Miše Franc z novo koso ni bil zadovoljen. Zato jo je navezal na kolo in jo hotel zamenjati v Strugah. Onstran Zverč je padel s kolesa na strmih klancu in ostro sklepana kosa mu je pri padcu prerezala vse žile na nogah, da je v kratkem času izkrvavel in umrl. Nesrečni Miše zapuščal mlado vdovo.

Rušani se pripravljajo na proslavo 20letnice Jugoslavije

Na sokolskem letnem gledališču je zopet oživele. Gradijo se terase in sedišča, Serajnikova hiša, knežji kamen. Že šest let nam dobro znani ruški igralci vadijo pridno v režiji gledališkega igralca Lojze Jankota »Miklovo Zalo«, ki jo je po romanu prikrojil za predstavo na prostem Franjo Sornik, odličnj diletantski režiser in igralec karakternih vlog, ki je prikrojil že tudi »Desetega brata« za predstave na prostem in ki so ga pretekali nedelje z velikim uspehom igrali v Marenbergu.

Letošnja predstava na ruškem letnem gledališču nam obeta vrhunec naše podeželske diletantske umetnosti. Vsi, ki poznajo igro »Miklova Zalo«, si težko zamišljajo, kako jo je mo-

goče vprizoriti na prostem. Nova dramatizacija »Miklovo Zalo« pa postavlja to našo staro ljudsko igro v red prvovrednih narodnih vzgojnih in zgodovinskih predstav, ki je za proslavo 20letnice Jugoslavije v celoti od vseh naših ljudskih iger najprimernejša. Vsi, ki bodo prišli 24. julija v Ruše na to narodno predstavo, se bodo lahko prepričali, kakšna življenjska in narodno-samozavestna moč tiči v naši zgodovini.

Domači dogodki

× V Komižu na otoku Visu je v tovarni za konzerviranje rib Neptun, ki je med največjimi tovarnam te vrste v naši državi, izbruhnil požar. Pogorelo je veliko skladišče z vso zalogo rib, tovarniško poslopje samo pa so rešili.

× V Dubrovnu je žena Mara Divjak v 22 letih rodila 20 otrok. Kljub taki rodovitnosti pa ji žive samo štirje.

× V Somboru je ločena žena Lela Marković vrgla v kanal svojega 10 mesecev starega otročiča. Nameravala se je vnovič omožiti, ker pa otroka ni maral niti bodoči mož niti ga niso hoteli vzeti k sebi. Lelini starši, ga je treščila v kanal, kjer je siromače seveda utonilo.

× V Beogradu priredi kmetijsko ministvo v času od 10. do 19. septembra v okviru beograjskega velesejma veliko razstavo ribarstva v sladkih vodah. Od 18. do 21. septembra bo v Beogradu velika mednarodna konferenca za pospeševanje ribarstva v sladkih vodah, na katero bodo povabljeni zastopniki Češkoslovaške, Francije, Bolgarije, Romunije, Grčije, Švice, Madžarske in Italije.

× V Beogradu je Glavna zadružna zveza dala v delo velik propagandistični film, ki bo prikazoval vse vrste našega zadružništva. V dveh, treh mesecih bo film že gotov in ga bodo lahko predvajali bioskopi. Zdaj filmajo razne zadružne ustanove v okolici Požarevca.

× Novosadska policija je prejela povelje za aretacijo dr. Sredoja Adamovića, upokojenega predsednika okrožnega sodišča v Vel. Kikindi. Mož je poleg svojega resnega poklica v prostem času pridno — vlamljal in kradel. Po usodnem naključju je neki oškodovanec zagledal pri sodniku svoje reči. Zdaj bodo čednemu sodniku seveda temeljito pretipali obisti. Mož je izginil iz Vel. Kikinde in ga doslej oblasti zaman iščejo, njegovi znanci pa so prepričani, da je uganjal tatinske in vlomilske zločine v duševni zmedenosti.

× Pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je prišel v pisarno okrajnega sodišča po svoj delež iz dediščine neki Pavel Kranjc. Delež je znašal 75 dinarjev. V človeku so spoznali roparja Kranjca, za katerim je bila zaradi nedavno izvršenega roba pri posestnici Mariji Mulčevi izdana tirailica. Tako se je Kranjc zaradi 75 din sam ujel in sedaj sedi za varnimi zapahi.

× V Klečah so v gozdu našli neznanega obešenca, starega 30 do 35 let. Samomorilec je bil čedno oblečen, toda brez denarja in brez listin. Truplo so po ogledu prepeljali v mrtvašnico na Stožice. Kdor bi o neznanu kaj vedel, naj obvesti orožnike na Ježici.

× V Mostem je pri obiranju češenj padel z drevesa 42letni posestnik Jurij Kolar. Zlomil si je tilnik in obležal takoj mrtev.

× V Kraljevcu blizu Križevcev se je nedavno ponoči obesila 23letna učiteljica Ruža Sablič. V Kraljevcu je bilo njeno prvo službeno mesto in kmetje so bili zelo zadovoljni z njo; zato jih je tragična smrt mlade učiteljice toliko bolj iznenadila in presunila.

× V Hercegovini vlada že dva meseca silna suša. Dživarsko polje, nedaleč od Trebinja, je prava pustinja. Ravno tako je proti Bileći in proti Nikšiću. Romantična pokrajina Lastva je sploh zapuščenca, in kadar jo udarijo še elementarne nesreče, je tam brezmejno gorje. Nekdaj so posvečali veliko pozornost poljedelskemu in

gospodarskemu razvitku Lastve in okolice. V Lastvi je bila urejena vzorna vinarsko-sadljarska postaja in tam so bili veliki kompleksi vinogradov, imenovani »carski vinogradi«. Med vojno je bilo vse to uničeno in ljudstvo že ob ugodnih vremenskih razmerah trpi pomanjkanje. Zato je suša za to pokrajino toliko hujši udarec, ki navdaja prizadete z obupom.

× V Arelinu pri Vojniku so pred kratkim neznani vlomilec vdrli v trgovino in gostilno g. Antloge ter odnesli robe in gotovine za 10.000 dinarjev.

× V Radeleci pri Remšniku je 40letna kočarjeva žena obupala nad življenjem, ker je letos nekoč v juniju prežgala jed. Mož jo je zaradi te pogreške ozmerjal. To si je žena vzela tako k srcu, da se je pognala v Dravo in utonila. Zdaj je Drava pri Selnici naplavila njeno truplo.

× V Glicnici, vasi čazinskega okraja, je premožni kmet Mihajlo Bijelica ondan s koso presekal svojega brata Ilijo. Brata sta kosila pšenico, pa sta se sprla zaradi delitve. Kar je Mihajlo pograbil koso in presekal svojega brata čez pas. Videč, kaj je storil, se je zjokal in odšel sam na orožniško postajo, kjer je svoj zločin skesano priznal.

× V Beogradu so pred kratkim uničili 25.200 vžigalnikov in 365.000 kresilnih kamenčkov, zaplenjenih lani. Finančni organi, ki najdejo vtihotapljene vžigalnike, dobe posebno nagrado. Zato se seveda potrudijo, da jih najdejo čim več. Lani so jih zaplenili okrog 5000 več kakor predlanskim.

× V Dubrovniku se je pri strelskih vajah smrtno ponesrečil g. Janko Zupan, sin železniškega čuvaja Zupana z Jesenic. Pokojni je bil navdušen Sokol. Njegovo truplo prepeljejo iz Dubrovnika v rojstno vas Bohinjsko Belo, kjer ga polože k večnemu počitku. Pokojnemu blag spomin, žalujočim naše sožalje.

× Na parniku »Rad«, ki je last Dubrovniške plovitve, je v Anversu zblaznel krmar Marko Ivanov, doma iz šibeniške okolice, ter z velikim nožem usmrtil kapetana Bradašića, ki je bil doma iz Kučića na Pelješcu, in dva mornarja. Blazneža je skušal ukrotiti neki belgijski carinski uradnik, ki je bil oborožen z revolverjem. Blaznež pa mu je revolver iztrgal iz rok ter na vse strani streljal po krovu ladje. Ranil je še dva mornarja, potem pa je skočil v morje, vendar so ga rešili. Iz zapiskov v njegovi beležnici je razvidno, da si je v bolni domišljiji mislil, da ga hočejo zavezati v vrečo in vreči živega v morje. Blaznega mornarja bodo seveda oddali v umobolnico.

× V Gaberju pri Celju so doživeli nedavno svojevrstno senzacijo. Ondan popoldne se je pripeljal 17letni delavec Ivan Zupanc iz Zavodne, ki je bil do Velike noči zaposlen v Westnovi tovarni v Gaberju, z avtotaksijem pred Westnov tovarno. Hotel je v podjetje in z orožjem v roki izsiliti od tovarnarja veliko vsoto denarja. Pri vходу v tovarno pa so Zupanca zadržali in pozvali policijo, ki je fanta aretirala. Pri njem so našli veliko vojaško pištolo in nož. Fanta so izročili sodišču, kjer bo lahko premišljal o brezplodnosti svojih pustolovskih sanj, ki so mu jih bržkone navdahnile slabe knjige in pa pustolovski filmi.

× Iz Šibenika poročajo, da obiščejo letos naše luke angleška, italijanska in nemška mornarica. Italijansko brodogve bo prispelo v Šibenik 25. t. m. ter bo ostalo na obisku do 28. t. m. Obisk italijanskega brodogve bo uradnega značaja ter se že vršijo priprave za sprejem. To bo prvič po svetovni vojni, da bo italijansko vojno brodogve obiskalo našo luko. Italijansko brodogve bo obiskalo samo Šibenik. Obstojalo bo iz 7 križark tipa Bolzano in Gorizia s približno 3.500 mož posadke. — Anglija pošlje k nam na obisk vso svojo sredozemsko vojno mornarico.

Zetev v Medjimurju je pričela. Letošnja zetev je boljša od lanske. V splošnem bodo pa kmetje imeli manjši pridelok zaradi tega, ker jim je spomladi voda uničila veliko posevkov.

Svečanosti na Kajmakčalanu. Kakor vsako leto so se tudi letos 12. julija vršile velike svečanosti na Kajmakčalanu v spomin padlim junakom za naše osvobojenje. Svečanosti so je udeležilo tudi večje število Slovencev, dobrovoljcev in četnikov.

Nemško letalo na Krškem polju. Nemško šolsko letalo je zabredlo v megli in moralo prisilno pristati na Krškem polju. V bližini je pred meseci moral pristati tudi francoski bombnik.

× **Po planini Majevici** še zdaj poletni vdirajo v stajne tolpe volkov, ki povzročajo revnemu prebivalstvu veliko škodo. Največ škode so zverji povzročile posestnikom iz Raztošnice, Teočaka in Ražanja. V nekaj tednih so volkovi poklali tem revnim kmetom nad 70 glav živine. Oblasti v Sarajevu dobivajo prošnje, naj se čimprej organizira lov na volkove, ker so planšarji in kmetje brez orožja ter ne morejo braniti svoje živine. Že dolga leta se ni zgodilo, da bi se po bosanskih planinah med poletjem pojavljali volkovi v tako velikem številu.

× **V Andrečih v Slovenskih gorah** je posestniku Leopoldu Bašarju zgorela domačija do tal. Ogenj je upepelil tudi 10.000 kg sena ter gospodarsko orodje. 13letni hlapček Slavko Jurančič je hotel z gorečim šopom slame uničiti roj os, ki so se ugnezdele na gospodarskem poslopju. Pri tem pa je tako neprevidno ravnal, da se je vnelo bližnje listje in se je ogenj razširil na vse ostale objekte. Gasilci od Sv. Antona so se morali zelo truditi, da ni prešel požar na sosedna gospodarska poslopja. Škoda znaša 45.000 dinarjev.

× **Na ljubljanski univerzi** so bili za leto 1938./39. za dekane fakultet izvoljeni: filozofske: red. prof. dr. Kidrič Franc; juridične: red. prof. dr. Korošec Viktor; medicinske: red. prof. doktor Plečnik Janez; tehniške: dr. Gosar Andrej; teološke: red. prof. dr. Snoj Andrej. Prodekani fakultet pa so: na filozofski: red. prof. dr. Kelemina Jakob, na juridični: red. prof. dr. Sajovic

Rudolf, na medicinski: red. prof. dr. Kansky Evgen, na tehniški: red. prof. inž. Osana Marij, na teološki: red. prof. dr. Slavič Matija.

× **Na planini Jablanici** še vedno volkovi napadajo črede. Kmet Osman Sulejmanović iz okolice Struge je zaradi te nevarnosti ostal sploh na planini, ker so ovce njegovo edino premoženje. Poleg stajne si je uredil svoje ležišče. Ono noč je stajal napadel velik volk in Osman se je brez orožja vrgel na zver. Med strašno borbo je volk Osmana sicer oklal. Osmanu pa se je vendar posrečilo, da je volka zadavil. V higienskem zavodu v Skoplju so ugotovili, da je bil volk stekel. Osman in drugi pastirji, ki so se volka dotaknili, so bili takoj cepljeni proti steklini.

To in ono

Čudo elektrotehnike

Amerika velja že dolga desetletja za deželo največjih čudes. Zadnje čase je znana ameriška družba Westinghouse Electric Company spravila v promet novo posebno svetilko, ki kot udoben in cenen pripomoček ubija v bolnicah, trgovinah z živili, po hlevih itd. bakterije. Ta svetilka namreč razširja žarke take valovne dolžine (okrog 0.004), da učinkujejo kot strupen plin na razne bolezni povzročajoče bakterije, plesni in drugo. Tudi taki nevarni mikrobi, kakor so recimo tifuzni bacili, poginejo v nekaj sekundah, če jih zadenejo žarki iz te svetilke.

Cenjeni naročniki!

Da ne bo treba ponovnih opominov, prosimo vse cenjene naročnike, ki so prejeli v Kmetemsku listu priložene položnice, da čimprej poravnajo naročnino za tekoče leto. Kdor pa ima kake zaostanke iz lanskega leta, ga naprošamo, da te nakaže istočasno po isti položnici.

Svetilka sama ima obliko dolge cevi, izdelane iz posebnega stekla in je napoljena s hlapi živnega srebra skupaj z redkima plinoma neonom in argonom. Električnega toka porabi zelo malo, komaj desetino toliko kakor navadna električna žarnica. V bankah in drugih javnih uradih lahko namestimo to svetilko pri okencu tako, da nastaja žareča pregrada med uradnikom in stranko. Tako je uradnik zavarovan pred okuženjem z raznimi od zunaj prenešenimi bacili. V živalskih in drugih trgovinah se rabi ta žarnica za steriliziranje prodajnega blaga. Posebno važno vlogo pa igra ta svetilka v bolnicah pri operacijah, kjer se sterilizira z njeno pomočjo zrak in seveda tudi medicinski instrumenti.

Kako se bo obneslo to novo čudo sodobne elektrotehnike v praksi, bo pokazala bodočnost. Vsekakor utegne postati za človeštvo še velik blagoslov.

Ameriški kinematografi

Po ameriških poročilih je bilo ob koncu leta 1936, na vsem svetu 97.000 kinematografov, ob koncu lanskega leta pa samo 89.097. V Ameriki imajo 16.089 kinematografov, v katerih je prostora za 10.720.420 gledalcev istočasno. To pomeni, da pride na eno predstavo povprečno 640 gledalcev. Po neki ameriški statistiki je bilo lani v kinematografih vsak teden povprečno 84 milijonov ljudi. Tudi angleški podatki kažejo, da deset kinematografov stalno narašča. Od leta 1920, do 1933. je narasel za 30 odstotkov, če vzamemo tedensko povprečnost. V Angliji je dalo lani 1.120.000 obiskovalcev za vstopnice 45 milijonov funtov.

Enoten kruh

Na nedavni seji korporacije za žito v Rimu je poročal italijanski kmetijski minister Rossoni o letošnji pšenični letini v Italiji, pri čemer je poudaril, da je bilo vreme v zadnjem času ugodno. Po najnovejših poročilih in cenitvah se ceni

Neznani svet

Koliko je na svetu zanimivosti in čudes, ki jih še prav nič ne poznamo. In vendar je tudi ta svet del skupne narode in so ljudje, ki bivajo na njem, del našega skupnega človeškega občestva. Mislimo na Indijo, na Tibet in na druge predele prostrane Azije, ki jih poznamo komaj iz pravljice in bajk, domala nič pa ne vemo o njih vsakdanji resničnosti.

Taka pokrajina je Tibet, ki je najvišja planinska dežela na svetu. Tri četrtine te pokrajine leži čez 5000 m nad morjem. Celo dno doline ima še vedno po več ko 3000 m nadmorske višine. Planinski predeli imajo povprečno nadmorsko višino po 3500 do 5500 m, gorski vrhovi pa celo do 8000 m višine.

Na jugu in zapadu obkrožajo ta svet visoke planine, Himalaja in Karakorum, na severu pa Kuenlun. Proti vzhodu meji Tibet na kitajski Šanghaj in Sikang. Ta vzhodna meja pomeni že stoletja jabolko spora med Tibetom in Kitajsko. Po dolgotrajnih sporih in trenjih so končno določili za začasno mejo reko Činsa, to je gorenji tok Rumene reke. Tako meji Tibet na jugu s starimi kitajskimi vazalnimi državami, ki danes spadajo k Indiji. To so Nepal, Sikim in Butan; na zapadu so tibetski mejaši Ladok in Kašmir, na severu Kinkjang (vzhodni kitajski Turkestan), na vzhodu pa Kitajsko.

Površina te velikanske višine meri kakih 700 tisoč kvadratnih milj. Severozahod je popolnoma suh, prelazi pa so primerni vse leto za promet. Sever je pust in podoben puščavi. Poleti vlada tam strašna vročina, pozimi pa neznosen mraz. Tudi v ostalih predelih prevladuje v glavnem celinsko podnebje. Poleti je dovolj dežja. V sredini, na jugu in vzhodu obkroža pokrajino velik venec jezer in jo napajajo številne reke, zlasti gornji tok Brahmaputre, Indusa in Suttleja, kar omogoča poljedelstvo v večjem obsegu.

V toplih predelih na jugu uspeva tudi sadje: breskve, marelice, jabolka, slive, grozdje in šipek. Izmed listnatega drevja uspeva topol, vrba, javor, oreh, hrast, poleg tega pa razne vrste iglavcev. Sejejo pa zlasti ječmen, pšenico, ajdo, goje grah in fižol, kjer je dovolj toplo, pa tudi lubenice.

V višjih predelih se prebivalci pečajo izključno samo z živinorejo. Rede zlasti ovce, koze in indske bivole. Poleg tega se bavijo z lovom. Love divje osle, bizone, antilope, divje ovce in koze, veverice, opice, divje ptice, race in fazane. Pogoste zveri so tu medvedi, leopardi, volkovi, lisice in divje mačke.

Po rodu so Tibetanci Mongoli, po jeziku pa jih štejejo v tibetansko-burmansko skupino. Njih število niti ni znano. Po kitajskih podatkih jih je 1 milijon, po drugih virih pa kake 3 milijone. Uradnega ljudskega štetja v Tibetu še ni bilo nikoli.

Število prebivalstva je tako majhno zaradi težkih življenjskih pogojev. Večna borba s trdo naravo in pomanjkanje potrebščin za vsakdanje življenje ne vzbujajo v Tibetancu želje po velikem številu otrok.

Nobena država se ni znala v naši dobi tako zapreti pred tujimi vplivi kakor Tibet. Država in družina sta že dolga stoletja zgrajeni po istih načelih. Tibet je ostal verna slika nekdanje fevdalne države. Vsa svetovna socialna gibanja so šla brez sledu mimo njega. Sistem razredov vlada nepretrogoma, nad vsem pa stoji neomahljiva cerkvena in prosvetna moč lamanistične hierarhije (visokega duhovništva). Razred in cerkev segata globoko v življenje posameznika in ga strogo ločita od vsakega drugega razreda po stopnji in vrednosti v družbi.

Najvišji razred fevdalne države je plemstvo. To obstoja iz potomcev: 1. onih, ki so dobili plemstvo zaradi zaslug za narod in državo; 2. iz potomcev cerkvenih veledostojanstvenikov; 3. iz potomcev družin, ki so dale kakega Dalaj Lamo

ali Tiši Lamo (vrhovne cerkvene in svetne poglavarje), katerih oče ali kdo izmed bratov je po običaju prejel dedni naslov vojvode; 4. iz potomcev »verskih kraljev«, katerih rodovnik sega še v X. stoletje, kakor n. pr. Lha-gjal-ri, Ra-ka-ša-ri, Pal-he in drugi.

Plemstvo, ki v znak časti daje iz svoje srede tudi svetne uradnike, razpolaga z velikanskim premoženjem. Plemstvo tudi po naših pojmihi živi življenje pravih veleposestnikov, z razkošno opremljenimi domovi, razkošno obleko in razkošnim načinom življenja. Plemstvo ima v lasti — pogosto rod za rodom — sluge, kmete, živinorejce in pastirje, ki so popolnoma njegova lastnina. Skromno in siromašno življenje teh bednih podanikov je v živem nasprotju z življenjem njih gospodarjev.

Med plemstvom so dovoljeni samo zakoni z enakorodnimi. Plemiške hiše so podobne gradovom, so trdno zidane in često večnadstropne. K njim spadajo farme, pašniki in gozdovi. Rodbina pal-ha razpolaga s 1400 farmami in 13 pašniki in premore več kakor 20.000 ovac. Na vsakem pašniku živi kot zakupei po 15 do 20 družin. Plemiška oblačila, konjska oprema, zlasti pa lepote plemiškega ženstva je silno dragoceno in v posebnih rodbinskih protokolih točno in natančno popisano za vsakega posameznika. Kjer ni v rodbini moških potomcev, vzame hčerka moža iz druge rodbine. Ta potem pod ženinim imenom prevzame tudi rodbinsko nasledstvo.

Drugi razred so trgovci. Ti niso organizirani in ne predstavljajo tako strogo zaokrožene kaste. V trgovini sodeluje tudi žena, zlasti v času, ko se mudi mož na dolgih potovanjih. Glede nadarjenosti in prevejanosti so Tibetanci spretni, dobri in izurjeni trgovci.

Tretji razred sestavljajo kmetje, četrtega živinorejci, delavci in služinčad. Kakor pri plemstvu, se tudi v ostalih razredih sklepajo zakoni izključno le med enakorodnimi.

(Dalje prih.)

letošnji italijanski pridelek pšenice na 47 milijonov meterskih stotov. Po obširni razpravi, v katero je ponovno posegel tudi ministrski predsednik Mussolini, je bilo sklenjeno, da bodo v bodoče v Italiji izdelovali samo dve vrsti pšenične moke, in sicer za kruh in za slašičarske izdelke, obe vrsti pa bosta imeli dodatek 10% koruzne moke. V vsej Italiji bodo v bodoče pekli le enotni kruh.

Svetovna proizvodnja zlata

Po podatkih banke za mednarodna plačila je razvidno, da je bilo lansko leto proizvodnega za 55 milijard dinarjev zlata. Od prejšnjega leta se je dvignila proizvodnja za 5%. Po teh podatkih je razvidno, da je pričel nagli porast proizvodnje pojemat. Predvsem je začela popuščati proizvodnja v Južni Afriki in Rusiji, dva glavna pridobivatelja zlata na svetu. Južna Afrika noče prehitro izčrpati svojih zlatih rudnikov, zato jih je začela počasneje izkoriščati.

Kanal med Češkoslovaško in Romunijo

Rumunsko časopisje se bavi zadnje čase z načrtom velikega vodnega kanala, ki bi vezal Prago s Črnim morjem. Za Češkoslovaško bi bil

ta kanal življenjskega pomena, ker bi ji omogočil izhod na morje skozi prijateljsko državo Rumunijo. Po tem kanalu naj bi se neovirano vršil ves izvoz iz Češkoslovaške v prekomorske države. Znanе so namreč težnje Nemčije, ki skuša izvajati pritisk na Češkoslovaško baš z železniško tarifno politiko in na ta način nadzorovati celotno češkoslovaško gospodarstvo. Nemčija obkoljuje Češkoslovaško v tri četrt dolžine njene državne meje. Češkoslovaška nima nobenega izhoda na morje, kar jo spravlja v resnično težak gospodarski položaj.

Sejmi

17. julija: v Radečah pri Zid. mostu, Zdanski vasi, Muti, Podčetrtku v Veračah, Ščavnici.
18. julija: v Velenju, Zabukovju nad Sevnico.
19. julija: v Ormožu, Ptujju, Mariji Gradu, Laškem, Dol. Lendavi.
20. julija: v Ljubljani, Celju, Ptujju, Trbovljah, Loki pri Zusmu, Vitanju.
21. julija: v Smihelu-Stopičah, Velikih Laščah, Strigovi, Turnišču.
22. julija: v Sodražici, Mariboru, Slivnici.
23. julija: v Brežicah, Celju, Trbovljah, Blanci.

Živinski sejmi

Na zadnji živinski sejem v Ljubljani so prignali 73 volov, 41 krav, 16 telet, 163 konj in 121 prašičev. Prodanih je bilo 32 volov, 9 krav, 12 telet, 20 konj in 109 prašičev. — Cene: voli 6—4 din, krave 5'50—4'25, teleta 7'50—6'50 din za kg žive teže. — Konji 3500—4000 din, a po 6 do 12 tednov stari pujski po 120—200 din za rep.

Važnejša radio predavanja

Nedelja, 17. julija. 17.00: Kapunjenje petelinov — 19.30: Slavonska hrastovina.

Ponedeljek, 18. julija. 19.30: O sedanjih naglah univerz.

Torek, 19. julija. 19.30: Skadarsko jezero, njegove lepote in gospodarski pomen.

Sreda, 20. julija. 18.40: O pomenu časnikarstva.

Četrtek, 21. julija. 19.30: Predavanje min. za telesno vzgojo naroda.

Petek, 22. julija. 19.30: Epoha naše golike — 20.10: Žena v kiparstvu.

Sobota, 23. julija. 18.40: Kaj je in kaj hoče soc. skrbstvo — 20.00: O zunanji politiki.

EKONOM

I. Z. Z. O. Z.

v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7

(v lastni hiši)

Telefon Interurban 25-06

Dobavlja vse deželne pridelke kakor: pšenico, rž, ječmen, ovas, koruzo, ajdo itd. Mlevske izdelke: pšenični zдроб, pšenično moko, rženo moko, ajdovo moko, koruzno moko, koruzni zдроб, pšenično in koruzno krmilno moko, pšenične otrobe, ješprenj, kašo. Poljske pridelke: krompir, fižol, zelje, sadje, seno in slamo. Stalna zaloga vseh umetnih gnojil (rud. superfosfata, kalijeve soli, Tomasove žilindre, nitrofoskala, apnenega dušika, žiliskega solitra itd.), cementsa in drugo glavno zastopstvo za Slovenijo opekarne »Illovar« Karlovar za vse vrste zidne in strešne opeke.

Kmetijski hranilni in posojilni dom

reg. zadr. z neomejeno zavezo **v Ljubljani, Tavčarjeva ulica 1**

Telefon št. 28-47

Rač. poš. hran. št. 14.257

Brzjaviti: Kmetiskidom

Račun pri Narodni banki

Eskontuje menice

Daje kratko-
ročna posojila

Izvršuje
ostale denarne posle

Zaupajte denar domačemu zavodu!

Nove vloge
vsak čas razpoložljive obrestuje
po 4%
vloge proti odpovedi — 5%
Za vse vloge nudi popolno varnost
Otvorja tekoče račune

TISKOVINE
vseh vrst: trgovske, uradne, reklamne, časopise, knjige, vetbarvni tisk hitro in poceni!

TISKARNA MERKUR
LJUBLJANA, Gregorčičeva ul. 23
TELEFON ŠTEV. 25-52

Umetna gnojila

povečavajo dohodke in prinašajo kmetu velike koristi. Zahtevajte prospekte in ponudbe od proizvajalcev:

„Zorka“ d. d. Beograd
(tvornice v Subotici in Sabcu)

Tovarna kemičnih izdelkov v Hrasniku d. d.

Tvornica za dušik, d. d. Ruše

La Dalmatienne, Split

Kalium-meta-bisulfit

znamke „VINOBRAN“ je nenadkriljivo sredstvo za zdravljenje vina, mošta in drugih vinskih napak.

Zažveplanje in pretakanje vina ni več potrebno.

Zahtevajte brezplačni vzorec in prospekte.

„Zorka“ d. d. Beograd

Kralja Aleksandra ulica 70

(tvornice v Subotici in Sabcu)